

סעיף ט' | וכל זה שדברנו הוא מצד אסור האמירה בעצמו, אבל, חס ושלום, להוסיף אפלו תבה אחת או להטעים את הדבר בפני השומע, לומר שהמעשה שנשמע על שמעו, יפה נשמע עליו וכיוצא בזה, זה ודאי אסור בכל גווי, דהוא מקלקל אותו בדבריו, יותר ממה שהיה נשמע עליו לבסוף מעצמו על פי הסברא דאפי תלתא. ועוד, דבזה מוכח שמקבל דבר זה לאמת, וזה אסור לכלי עלמא בכל גווי, וכמו שיתבאר אם ירצה ה' לקמן בכלל ז' סעיף א', עין שם.

ועל כן צריך לזהר מאד, אפלו אם מפרסם (כ) על אדם ענין אחד לרע שעשה בנערותו, אך מאז ועד עתה הוא מתנהג פשוטה, או שמפרסם על אבותיו, שלא היו נוהגים פשוטה כלל, והוא אינו אוהז בדרכיהם, וכל כהאי גוונא { וכל כיוצא בזה } בדבר שעל פי אמת אין עולה עליו, אסור לגנותו ולבזותו אצל חבריו בזה, ומי שהוא עובר על זה ומספר בדברים אלו בפני בני אדם, אפלו שלא בפניו, כדי לבזותו בעיני עמו, אפלו לא יוסיף שום דבר על האמת, הוא מפלל פת מספרי לשון הרע, שאינם מקבלים פני שכינה, כמו שכתב בשערי תשובה במאמר רי"ד, ולא שיך על זה כלל התרא דאפי תלתא { ההתר של בפני שלושה }, אף שדבר זה מפרסם בפי כל, אחרי שעל פי אמת אין עליו שום גנאי בזה, כמו שכתב ביחזקאל י"ח: "בן לא ישא בעון האב וגו' כל פשעיו אשר עשה לא יזכרו" וגו' והוא עושהו עבור זה ללעג בפי הבריות.

(כ) אם מפורסם וכו' וכל כהאי גוונא בדבר שעל פי אמת וכו'. ואף שבאמת אין צריך שום ראיה לכל זה כי דברים פשוטים הם, אף על פי כן אראה לך מקור זה בספר חסידים בסי' מ"ד כשחושב שם הד' כיתות שאין מקבלות פני שכינה דקחשיב בזה כת מספרי לשון הרע כתב שם וזה לשונו, לשון הרע מספר בגנות של חבריו אפילו דבר אמת וגם משל הדיוט הוא. וכתב המפרש על זה וזה לשונו, רוצה לומר זה הגנאי הוא מורגל בפי כל והוא למשל בפיהם אף על פי כן אסור לספר בגנותו עכ"ל. (באר מים חיים)